

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. ledna 2021 v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Vávry a soudců JUDr. Hany Hubáčkové a Mgr. Ing. Danielly Sarah Sotolářové odvolání obžalovaného V. Z., nar. xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. února 2019, sp. zn. 5T 37/2018, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o vině pod bodem II., v celém výroku o trestu a v celém výroku o náhradě škody.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

V. Z. ,

narozený xxx v xxx, OSVČ, trvale bytem xxx, xxx,

je vinen, že

jako xxx dlužníka společnosti SXXXXA, akciová společnost, IČ: XXX, se sídlem xxx, xxx, převedl v rozporu s ustanoveními zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), po zahájení insolvenčního řízení společnosti SXXXXA, akciová společnost, a v době, kdy již byl dlužníkem společnosti SXXXXA, akciová společnost, rozhodnutím insolvenčního soudu ustanoven insolvenční správce Mgr. Jan Jukl, IČ: 71463771, dne **16. 4. 2015** z účtu dlužníka společnosti SXXXXA, akciová společnost, č. xxx na bankovní účet č. xxx společnosti Bxxxx Ltd. reg. č. xxx se sídlem xxx, Xxx, xxx, Xxx, XXX, dnes Cxxxx Ltd, finanční částku ve výši 920.000 Kč, ačkoliv příjemce této platby společnost Bxxxx Ltd., dnes Cxxxx Ltd, nebyla věřitelem společnosti SXXXXA, akciová společnost, a neměla tak za společností SXXXXA, akciová společnost, žádnou

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

pohledávku, ale byla dceřinou společností v rámci koncernu Cxxxt Ltd., jejímž ředitelem byl obviněný V. Z., a tuto platbu mohl obviněný učinit pouze z důvodu dočasného zrušení prohlášení konkurzu na majetek společnosti SXXXXA, akciová společnost, přičemž k této platbě užil finanční prostředky, které byly na bankovní účet společnosti SXXXXA, akciová společnost, v době prohlášeného konkurzu připsány z finančního úřadu, a tímto jednáním tak převedl téměř veškerý disponibilní finanční majetek společnosti SXXXXA, akciová společnost, čímž zmenšil majetek dlužníka, neboť po odeslání částky 920.000 Kč zbylo na účtu společnosti SXXXXA, akciová společnost, pouze 6.625,03 Kč, tedy částečně zmařil uspokojení svých věřitelů, kterými jsou subjekty:

- 1) OxxxS Fxxxx Pxxxx Hxxxxg s.r.o. (nyní DxxxF Pxxxxg Oxxxxs s.r.o.), IČ: xxx, s pohledávkou 27.299.696,10 Kč
 - 2) Gxxxx Dxxxx Axxxxd S.A., reg. č. xxx, se sídlem xxx, XXX, Xxx xxx, Xxx , Xxx xxx xxx (dříve Mgr. Ing. I. H., advokát), s pohledávkou 44.466.512,44 Kč
 - 3) Hxxxx bxxxx a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 1.237.084,58 Kč
 - 4) Vxxxx zxxxx pxxxx Čxxxxé rxxxx, IČ: xxx, 10.043 Kč
 - 5) Čxxxx a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 10.779 Kč
 - 6) AxxxxE Úxxxxm s.r.o., IČ: xxx, s pohledávkou 2.719 Kč
 - 7) Čxxxxá sxxxx sxxxx zxxxxí, IČ: xxx, s pohledávkou 30.221 Kč
 - 8) Mgr. T. K., Xxx, xxx – xxx, s pohledávkou 200.000 Kč
 - 9) Sxxxx vxxxx a kxxxxe a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 1.518 Kč
 - 10) BxxxxHxxxxg CZ a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 516.379 Kč
 - 11) Čxxxxj s.r.o., IČ: xxx, s pohledávkou 3.713 Kč
 - 12) Sxxxx sxxxx hxxxxh rxxxxv, IČ: xxx, s pohledávkou 7.271 Kč
 - 13) Kxxxx pxxxx a.s., Vxxxx Ixxxx Gxxxxp, IČ: xxx, s pohledávkou 55.988 Kč
 - 14) Oxxxxh Rxxxxc a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 11.170,66 Kč
 - 15) Hxxxxh. a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 250.616 Kč
 - 16) Rxxxxí a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 20.443.099 Kč
 - 17) Gxxxxs s.r.o., IČ: xxx, s pohledávkou 98.000 Kč
- a tímto jednáním tak způsobil na cizím majetku škodu v souhrnné výši **920.000 Kč**.

tedy:

částečně zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizil část svého majetku, a způsobil tím na cizím majetku škodu nikoli malou,

čímž spáchal

přechin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 222 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození

- OxxxS Fxxxx Pxxxx Hxxxxg s.r.o. (nyní DxxxF Pxxxxg Oxxxxs s.r.o.), IČ: xxx,
- GxxxY DxxxE AxxxD S.A., reg. č. xxx,
- Hxxxí bxxxxa, a.s., IČ: xxx,
- Čxxxá, a.s., IČ: xxx,
- AxxxE Úxxxxm s.r.o., IČ: xxx,
- Mgr. T. K., Xxx, xxx – xxx,
- Sxxxé vxxxY a kxxxE, a.s., IČ: xxx,
- Sxxxxa sxxxh hxxxxh rxxxxv, IČ: xxx,
- Kxxxxa pxxxxa, a.s., Vxxxxa IxxxE Gxxxxp, IČ: xxx,
- Oxxxh Rxxxxc a.s., IČ: xxx,
- Gxxxxs, s.r.o. v likvidaci, IČ: xxx,

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Předně nutno uvést, že v předmětné věci je nyní rozhodováno poté, co byl z podnětu dovolání V. Z. usnesením Nejvyššího soudu č.j. 5 Tdo 462/2020-2471 ze dne 18. 6. 2020 podle § 265k odst. 1,2 tr. řádu částečně zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2019, sp. zn. 67 To 360/2019, a to v části v níž byl napadený rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 5 T 37/2018, zrušen ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody ohledně bodu II., a zároveň ponechán nezměněný výrok o vině pod bodem II., a v části, v níž bylo znovu rozhodnuto o uložení trestu obviněnému V. Z. a o nárocích na náhradu škody ve vztahu k výroku o vině pod bodem II. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 5 T 37/2018, který byl ponechán nezměněn. Zdejšímu soudu bylo přikázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Podle § 265k odst. 2 tr. řádu byla zrušena také další rozhodnutí obsahově navazující na zrušené části rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Výrokem II. pak bylo rozhodnuto, že se V. Z. podle § 265l odst. 1 tr. řádu nebere do vazby.
2. Předmětem odvolacího řízení je tak nyní přezkum výroku o vině bodem II., výrok o trestu a výrok o náhradě škody napadeného rozsudku (v modifikovaném znění výroku o náhradě škody, kdy byla rozsudkem odvolacího Městského soudu v Praze ponížena částka, kterou měl obžalovaný vrátit do majetkové podstaty spol. SXXXXA, akciová společnost).
3. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný V. Z. uznán vinným pod bodem II. přečinem poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), b), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku ve znění účinném do 30.9.2020 v jednočinném souběhu s přečinem porušení povinnosti v insolvenčním řízení podle § 225 tr. zákoníku, kterých se podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustil tím, že

II.

jako xxx dlužníka společnosti SXXXXA, akciová společnost, IČ: XXX, se xxx, xxx, převedl v rozporu s ustanoveními zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), po zahájení insolvenčního řízení společnosti SXXXXA, akciová společnost, a v době, kdy již byl dlužníkovi společnosti SXXXXA, akciová společnost, rozhodnutím insolvenčního soudu ustanoven insolvenční správce Mgr. Jan Jukel, IČ:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

71463771, dne 16. 4. 2015 z účtu dlužníka společnosti SXXXXA, akciová společnost, č. xxx na bankovní účet č. xxx společnosti Bxxxxt Ltd. reg. č. xxx se sídlem xxx, Xxx, xxx, Xxx, XXX, dnes Cxxxxl Ltd, pod záminkou neexistujícího závazku ve výši 920.000 Kč finanční částku ve výši 920.000 Kč, ačkoliv příjemce této platby společnost Bxxxxt Ltd., dnes Cxxxxl Ltd, nebyla věřitelem společnosti SXXXXA, akciová společnost, a neměla tak za společnosti SXXXXA, akciová společnost, žádnou pohledávku, ale byla dceřinou společností v rámci koncernu Cxxxxt Ltd., jejímž xxx byl obviněný V. Z., a tuto platbu mohl obviněný učinit pouze z důvodu dočasného zrušení prohlášení konkurzu na majetek společnosti SXXXXA, akciová společnost, přičemž k této platbě užil finanční prostředky, které byly na bankovní účet společnosti SXXXXA, akciová společnost, v době prohlášeného konkurzu připsány z finančního úřadu, a tímto jednáním tak zcizil téměř veškerý disponibilní finanční majetek společnosti SXXXXA, akciová společnost, a zásadním způsobem tak zmenšil majetek dlužníka, neboť po odeslání částky 920.000 Kč zbylo na účtu společnosti SXXXXA, akciová společnost, pouze 6.625,03 Kč, tedy, byť jen částečně, zmařil uspokojení svých věřitelů, kterými jsou subjekty:

- 1) OxxxxS Fxxxx Pxxxxy Hxxxxg s.r.o. (nyní DxxxxF Pxxxxg Oxxxxs s.r.o.), IČ: xxx, s pohledávkou 27.299.696,10 Kč
- 2) Gxxxxy Dxxxxe Axxxxd S.A., reg. č. xxx, se sídlem xxx, XXX, Xxx xxx, Xxx, Xxx xxx xxx (dříve Mgr. Ing. I. H., advokát), s pohledávkou 44.466.512,44 Kč
- 3) Hxxxx bxxxxa a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 1.237.084,58 Kč
- 4) Vxxxxá zxxxxí pxxxxa Čxxxxé rxxxxy, IČ: xxx, 10.043 Kč
- 5) Čxxxxá a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 10.779 Kč
- 6) AxxxxE Úxxxxm s.r.o., IČ: xxx, s pohledávkou 2.719 Kč
- 7) Čxxxxá sxxxxa sxxxx zxxxxí, IČ: xxx, s pohledávkou 30.221 Kč
- 8) Mgr. T. K., Xxx, xxx – xxx, s pohledávkou 200.000 Kč
- 9) Sxxxxé rxxxxy a kxxxxe a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 1.518 Kč
- 10) BxxxxaHxxxxg CZ a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 516.379 Kč
- 11) Čxxxxj s.r.o., IČ: xxx, s pohledávkou 3.713 Kč
- 12) Sxxxxa sxxxx hxxxxh rxxxxv, IČ: xxx, s pohledávkou 7.271 Kč
- 13) Kxxxxa pxxxxa a.s., Vxxxxa Ixxxxe Gxxxxp, IČ: xxx, s pohledávkou 55.988 Kč
- 14) Oxxxxh Rxxxx a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 11.170,66 Kč
- 15) Hxxxxh. a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 250.616 Kč
- 16) Rxxxxí a.s., IČ: xxx, s pohledávkou 20.443.099 Kč
- 17) Gxxxxs s.r.o., IČ: xxx, s pohledávkou 98.000 Kč

a tímto jednáním tak způsobil na cizím majetku škodu v souhrnné výši 920.000 Kč, a tímto jednáním též znemožnil hospodárné a co nejrychlejší uspokojení věřitelů v rámci insolvenčního řízení dlužníka SXXXXA, akciová společnost, a v důsledku tohoto jednání byl insolvenční správce dlužníka společnosti SXXXXA, akciová společnost, nucen podat žalobu o určení neúčinnosti právního úkonu vedenou Městským soudem v Praze pod č.j. MSPH 188 ICm 3948/2015-53, MSPH 88 INS 9821/2014, a domáhat se neúčinnosti tohoto právního úkonu a vymáhat po společnosti Cxxxxl Ltd, reg. č. xxx, dříve Bxxxxt Ltd., vrácení částky 920.000 Kč zpět do majetkové podstaty dlužníka, čímž v insolvenčním řízení zmařil výkon funkce insolvenčního správce a obrozil tím účel insolvenčního řízení, konkrétně spočívající v co nejvyšším a poměrném uspokojení všech věřitelů, vyplývající z ustanovení § 1 písm. a) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

4. Za tyto trestné činy byl obžalovanému podle § 223 odst. 3 za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 2 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních korporacích na dobu 3 let.
5. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit škodu do majetkové podstaty společnosti SXXXXA, akciová společnost, IČ: XXX, se sídlem xxx, xxx, částku 920 000

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

Kč, se zbytkem svého nároku na náhradu škody pak byla podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

6. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli na řízení ve věcech občanskoprávních odkázáni poškození OxxxS Fxxx Pxxx Hxxxg s.r.o. (nyní Dxxx Fxxxg Oxxxs s.r.o.), IČ: xxx, Gxxx Dxxx Axxx S.A., reg. č. xxx, Hxxx bxxx a.s., IČ: xxx, Čxxx a.s., IČ: xxx, Axxx E Úxxxm s.r.o., IČ: xxx, Mgr. T. K., Xxx, xxx – xxx, Sxxx vxxx a kxxx a.s., IČ: xxx, Sxxx sxxx hxxxh rxxxv, IČ: xxx, Kxxx pxxx a.s., Vxxx Ixxx Gxxxp, IČ: xxx, Oxxx Rxxx a.s., IČ: xxx, Gxxxs s.r.o., IČ: xxx.
7. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný a státní zástupkyně, která při veřejném zasedání konaném dne 15. 12. 2020 vzala své odvolání zpět.
8. V. Z. svým odvoláním napadl všechny výroky rozsudku nalézacího soudu, tedy výrok o vině, trestu i náhradě škody. S ohledem na to, že nyní je předmětem přezkumu toliko výrok pod bodem II. napadeného rozsudku, budou uvedeny pouze námitky odvolatele směřující do tohoto výroku a výroků s tímto související.
9. Obžalovaný v odůvodnění odvolání vypracované JUDr. Brunou předně namítá, že skutek nevykazuje znaky trestného činu, mohlo by se toliko jednat o trestný čin dle § 222 odst. 1 tr. zákoníku. Nicméně ani k tomu nedošlo, jelikož obžalovaný jednal na základě právních stanovisek renomovaných odborníků a postup obžalovaného se jeví být v souladu s insolvenčním zákonem, konkrétně s § 111 odst. 2 insolvenčního zákona, když platba 920.000,- Kč sloužila k provozování podniku. Tyto okolnosti potom vylučují naplnění subjektivní stránky, minimálně ve formě úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Co se týká pak právní kvalifikace skutku dle § 225 tr. zákoníku, tak nalézací soud vycházel de facto toliko z tvrzení insolvenčního správce Mgr. Jukla, dle kterého obžalovaný neposkytl nezbytnou součinnost, a dále z toho, že došlo k převodu uvedené finanční částky. Jedná se tedy o situaci „tvrzení proti tvrzení“ a nalézací soud měl pečlivě hodnotit věrohodnost jednotlivých výpovědí. Nalézací soud se však ani nezabýval úrovní součinnosti obžalovaného s insolvenčním správcem, v tomto směru pak cituje judikaturu Nejvyššího soudu.
10. Za zcela nepřiměřené potom považuje uložené tresty a povinnost nahradit škodu do majetkové podstaty společnosti SXXXA. Zdůraznil, že měl způsobit újmu především vlastním společenstvem z jeho koncernu a být je pravdou, že jeho jednáním měla vzniknout škoda i některým dalším společenstvem, zůstává otázkou údajná výše této škody. Odvolatel je přesvědčen, že povaha a závažnost jeho jednání není natolik vysoká, aby musel být uložen nepodmíněný trest odnětí svobody.
11. Při veřejném zasedání pak obhájce JUDr. Bruna doplnil své odvolání o odkaz na dovolání, které bylo tedy částečně důvodné. Podtrhl, že trestní soud není vázán civilním rozhodnutím (v kontextu k rozhodnutí Nejvyššího soudu o povinnosti vrátit 920.000,- Kč zpět do majetkové podstaty). Obžalovaný jednal v souladu s tehdy účinným insolvenčním zákonem a při převodu částky 920.000,- Kč si počínal legálně. Do majetkové podstaty ji vrátil toliko z důvodu rozhodnutí civilního soudu, které respektuje. Navrhl, aby byl obžalovaný zproštěn obžaloby, v opačném případě jsou splněny podmínky pro zaházení, obžalovaný je 5 let bezúhonný a uložený nepodmíněný trest odnětí svobody považuje za příliš přísný.
12. V odůvodnění odvolání zpracovaném Mgr. Malečkem je nad rámec argumentováno obchodní provázaností jednotlivých společností, když obžalovaný je cílovým vlastníkem padesáti společností vystupujících v koncernovém uspořádání, které mají společného věřitele vlastníčího dominantní objem pohledávek za předmětnými společnostmi, kterým bylo Mxxxí sxxx dxxx a. s. v konkurzu, které své pohledávky za předmětnými společnostmi postoupilo na společnost Axxx a. s. a tato

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

společnost dále na společnost GxxxY DxxxE AxxxD S. A., registrovanou na xxx xxx xxx. Uvedené společnosti jsou vzájemně propojené mimo jiné i pohlavkovými vztahy, což vyplývá i ze znaleckého posudku č. 698-122/2018 zpracovaným Pražskou znaleckou kanceláří s. r. o., který vylučuje možnost posuzovat transakce mezi koncernovými společnostmi izolovaně. Dále se pak zabývá i otázkou sporu ohledně obchodního podílu spol. Úxxxá lxxxá s.r.o., když dle znaleckého posudku jeho hodnota o mnoho milionů převyšuje všechny zjištěné pohledávky v insolvenční společnosti SXXXX a její výsledek tak může způsobit, že tyto pohledávky budou stoprocentně uspokojeny. Má tedy za to, že nyní není možné učinit závěr, že některý z věřitelů SXXXX a. s. nebude plně uspokojen, a jakýkoliv závěr o trestnosti jednání obžalovaného je předčasný. Použití trestní represe je za tohoto skutkového stavu obecně zcela nepřiměřené, když obdobné situace jsou řešeny před obchodními a insolvenčními soudy a tato řízení zdaleka nejsou skončena.

- 13.K otázce posouzení stavu společnosti dlužníka pak zdůrazňuje, že vlastnila bytový fond zpeněžený za více než 35.000.000 Kč, z něhož bylo vybíráno nájemné a současně byla hrazena média a náklady související s dostavbou a provozem bytů. Společnost poskytovala další, již shora zmíněné služby v oblasti xxx xxx a poskytování xxx a xxx xxx, z něhož výnosy činily miliony korun českých ročně, a to i během insolvence. Zdůrazňuje se zde dále dlouhá doba od zahájení insolvenčního řízení 7. 4. 2014 a finálním prohlášením konkurzu dne 22. 2. 2016, během níž byl za řízení společnosti odpovědný právě obžalovaný, když ani insolvenční správce nezastavil provoz podniku, bylo tak třeba realizovat běžné činnosti. Přitom výsledky svědků Ing. P. K., Ing. Bc. J. P. a S. Z. bylo prokázáno, že prostředky, s nimiž obžalovaný disponoval, byly v konečném důsledku přijaty poskytovateli základních služeb v oblasti účetnictví, IT, správy majetku, zpracování daňových přiznání apod., když tyto služby byly poskytovány tzv. „koncernovými dodavateli“ a jejich hrazení probíhalo prostřednictvím převodů prostředků mezi koncernovými společnostmi, což nemůže být hodnoceno jako jednání trestné, když obžalovaný prokázal listinnými důkazy zlepšení ekonomické situace společnosti v důsledku koncentrace dodávek materiálu a služeb.
- 14.Při veřejném zasedání pak obhájce Mgr. Maleček poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu o dovolání v této věci, konkrétně ve vztahu k trestnému činu dle § 225 tr. zákoníku. Ke spáchání tohoto trestného činu nedošlo, jelikož insolvenční správce Mgr. Jan Jukl dne 9. 12. 2020 sdělil, že byl zaplacen dluh a žádná škoda insolvenčnímu správci nevznikla. Na jednání obžalovaného lze tak pohlížet jako na jednání dovolené a odkazuje na subsidiaritu trestní represe. Ohledně trestného činu dle § 222 tr. zákoníku, pak nelze v současné době říci, k jaké škodě mohlo dojít, když nebylo dosud insolvenční řízení ukončeno. Navrhl, aby byl obžalovaný zproštěn obžaloby.
- 15.V průběhu odvolacího řízení pak byla obhajoba doplněna o vyjádření obhájce Mgr. Vančury, včetně návrhů na doplnění dokazování. Upozornil na novelu tr. zákoníku ohledně změny výše hranice škody, kdy tedy již nelze v žalovaném skutku spatřovat naplnění škody značné. Dále sdělil, že částka 920.000,- Kč byla vrácena do majetkové podstaty dlužníka, což opřel o přiložené potvrzení od insolvenčního správce Mgr. Jukla. Dále upozornil, že největší věřitel dlužníka spol. GXXXY DXXxE AXXXD S.A. nebyla jednáním obžalovaného poškozena, což odůvodnil dohodou o narovnání s touto společností. V neposlední řadě pak argumentoval, že hodnota majetku dlužníka je prokazatelně vyšší než jeho závazky, což dovozuje z vypracovaných znaleckých posudků, a mimo jiné i ze soudních rozhodnutí v souvislosti s nezákonným vyvedením obchodního podílu společnosti Úxxxá lxxxá, s.r.o. S ohledem na subsidiaritu trestní represe pak není na místě projednávané skutky posuzovat v rámci trestního řízení. Namítá, že byla uložena povinnost nahradit škodu ve prospěch subjektu, který není poškozeným, uložený trest přesahuje nejvýše dovolenou trestní sazbu a žádnému z poškozených nevznikla škoda. Ve veřejném zasedání pak nad rámec doplnil stav o aktuální situaci v insolvenčním řízení, kdy shrnul jednotlivé navrácení peněžních částek zpět do majetkové podstaty, uzavření dohod s jednotlivými věřiteli a v neposlední

radě upozornil na nepravomocné rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o neúčinnosti převodu obchodního podílu spol. Úxxxá lxxxá, s.r.o..

16. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytykánych vad a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné.
17. Nejvyšší soud, jehož právním názorem je zdejší odvolací soud vázán, uvedl, že v žalovaném skutku neshledal naplnění znaku skutkové podstaty přečinu porušení povinnosti v insolvenčním řízení podle §225 tr. zákoníku. V této souvislosti pak vytkl i nesoulad napadeného rozsudku ve skutkové a právní větě, což učinilo rozsudek vnitřně rozporným. Ohledně přečinu dle § 222 tr. zákoníku pak vytkl jak nalézacímu, tak odvolacímu soudu, že popis skutku neodpovídá použité právní kvalifikaci, a to konkrétně dvěma zvoleným alternativám dle písm. a) a d) odst. 1 citovaného ustanovení. K výroku o náhradě škody pak konstatoval, že spol. SXXXXA, akciová společnost, není poškozenou, když je dlužníkem, a nikoliv věřitelem. Zdejšímu soudu pak přikázal, aby v dalším řízení věc posoudil, když napadený rozsudek soudu prvního stupně bude muset zrušit i ve zbývající části a sám ve věci, budou-li pro to splněny podmínky, rozhodnout.
18. Odvolací soud dospěl k závěru, že skutkový stav věci mu umožňuje ve věci sám rozhodnout, když vina obžalovaného byla prokázána bez důvodných pochybností. Z podnětu podaného odvolání pak přezkoumal celé řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo a seznal, že řízení nebylo stíženo žádnými procesními vadami, které by mohly mít vliv na zákonnost rozsudku a vedly by tak k jeho zrušení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Ustanovení trestního řádu, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebyla v řízení porušena, právo obžalovaného na obhajobu ani práva ostatních účastníků nebyla krácena. Za této situace tak nalézací soud mohl nepochybně sám podle § 2 odst. 5, 6 tr. řádu hodnotit provedené důkazy jak jednotlivě tak ve vzájemných souvislostech.
19. Z hlediska ust. § 2 odst. 5 tr. řádu byly v dosavadním řízení provedeny de facto všechny potřebné, a v té době reálně dosažitelné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu přispět. Své skutkové zjištění však poté nesprávně hmotněprávně posoudil, přičemž toto pochybení nenapravit ani Městský soud v Praze, jak konstatoval Nejvyšší soud. Je možno nicméně říci, že obvodní soud postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, aby z nich vyvodil odpovídající skutková zjištění.
20. Odvolací soud doplnil dokazování o listiny potvrzující, že částka ve výši 920.000,- Kč byla vrácena do majetkové podstaty spol. SXXXXA, akciová společnost. Konkrétně pak o rozsudek Nejvyššího soudu č.j. 29 ICdo 113/2018-151 ze dne 30. července 2020, sdělení poškozeného Mgr. Jukla, insolvenčního správce ze dne 9. prosince 2020, že náhradu škody v této výši již nepožaduje, a to z důvodu jejího vrácení do majetkové podstaty od spol. Cxxxl Ltd., čemuž dostala prostřednictvím spol. CXXXT LTD. S tímto pak koresponduje souhlas dlužníka s úhradou dluhu třetí osobou ze dne 8. 12. 2020 a potvrzení o splnění dluhu od Mgr. Jana Jukla ze dne 9. 12. 2020. Po takto doplněném dokazování přistoupil odvolací soud v intencích pokynů Nejvyššího soudu ke korekci rozsudku soudu I. stupně, kdy v tomto rozsahu napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl.
21. Odvolací soud opětovně přezkoumal skutkový závěr nalézacího soudu, se kterým se zcela ztotožnil. Proto pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, zejména pod body 48 – 57. Další důkazní návrhy ze strany obhajoby soud zamítl, když měl skutkový závěr za úplný a správný, podložený dostatečnými důkazy. Ostatně navrhané důkazy byly ve velké míře již předmětem rozhodování v předchozím řízení a nalézací soud se s nimi řádně vypořádal. Nad rámec důkazy předložené obhajobou měly být provedeny za účelem osvětlení obchodních vztahů mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

dlužníkem – spol. SXXXXA, akciová společnost, a dalšími společnostmi, které by však na trestní odpovědnost obžalovaného nemohly mít sebemenší vliv.

22. Bylo postaveno na jisto, že, stručně řečeno, V. Z. využil krátkého časového mezidobí, když bylo pro formální nedostatky zrušeno prohlášení konkurzu na dlužníka, ač ten byl nepochybně stále v úpadku, a převedl téměř veškeré finanční prostředky představující vratku DPH z bankovního účtu společnosti na třetí osobu k úhradě již cca 6 měsíců deklarovaného dluhu. V. Z. tak zcela účelově převedl danou částku ve snaze tuto částku „zachránit“ před věřiteli a z upadnuvší společnosti ji vyvést přes další společnosti, které ovládal, a u nichž mohl na tyto finanční prostředky dosáhnout.
23. Námitka obžalovaného, že převodem částky ve výši 920.000,- Kč uhradil existující pohledávku za majetkovou podstatou ve smyslu § 168 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona, k čemuž byl oprávněn s odkazem na výjimku dle 111 odst. 2 insolvenčního zákona, byla vyvrácena již nalézacím soudem. Bylo jednoznačně vysloveno, že se nejednalo o pohledávku za majetkovou podstatou a nemohlo tak být postupováno s odkazem na citovanou výjimku. V tomto směru je pak možno odkázat i na rozhodnutí Nejvyššího soudu č.j. 188 ICm 3948/2015 ze dne 30. července 2020, kde vyjádřil zcela totožný právní názor, že předmětný převod finančních prostředků není výjimkou dle § 111 odst. 2 insolvenčního zákona a byl učiněn v rozporu s omezeními nakládání s majetkovou podstatou, když si dlužník k tomuto jednání předem nevyžádal souhlas insolvenčního soudu ve smyslu § 111 odst. 3 insolvenčního zákona. S tímto názorem, ač jím není zdejší soud vázán, se zcela ztotožnil.
24. Pokud jde o námitku týkající se obchodního podílu společnosti Úxxxá lxxxá s.r.o., je si odvolací soud vědom dosud nepravomocného rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 188 ICm 3363/2015-254 ze dne 4. 11. 2020, kterým byla vyslovena neúčinnost právního jednání, kterým došlo k převodu tohoto obchodního podílu na žalovanou spol. Dxxxk Cxxxl a.s., IČO xxx. Žalované bylo uloženo zaplatit do majetkové podstaty dlužníka spol. SXXXXA, akciová společnost částku ve výši 39 mil. Kč. Nicméně k tomuto došlo pouze a jen v důsledku aktivní činnosti insolvenční správce Mgr. Jana Jukla, a tato skutečnost nemůže mít dle názoru odvolacího soudu vliv na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného, když jednak sám v tomto směru nečinil žádné kroky, a nemůže tak z uvedeného těžit, a jednak, jak ostatně podotkla i obhajoba, tak odvolací soud není rozhodnutím civilního soudu, (nadto nepravomocným), vázán.
25. Odvolací soud se neztotožnil ani s námitkou obhajoby, že je na místě v duchu zásady subsidiaritu trestní represe obžalovaného obžaloby zprostit s odkazem na absenci zavinění, když jednal v omluvitelném právním omylu, na základě informací získaných od advokáta, a s odkazem na zanedbatelnou výši částky, která byla ze spol. SXXXXA, akciová společnost, převedena.
26. Odvolací soud má naopak za to, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve snaze, jak již výše předestřeno, vyvést obdržené finanční aktiva ze strany Finančního úřadu z majetkové podstaty, když využil krátkého časového období, kdy mohl disponovat s bankovním účtem společnosti. Nelze uzavřít, že by jednání obžalovaného bylo svou povahou v porovnání s jinými věcmi téhož typu bagatelní. Je třeba mít na mysli, že v době spáchání skutku nebyla převedená částka ve vztahu k majetkové podstatě dlužníka částkou rozhodně zanedbatelnou. Skutečnost, že aktivním a pečlivým přístupem insolvenčního správce v incidenčních řízeních dochází postupně k navrácení majetku do majetkové podstaty dlužníka, nemůže obžalovanému sloužit ku prospěchu ve světle jeho trestního postihu, když jeho úmyslem bylo zcela jednoznačně upřít věřitelům jejich uspokojení, které chtěl ponížít o předmětnou převedenou finanční částku.

27. Na jednání obžalovaného je nutno pak nahlížet komplexně i při zhodnocení jeho osoby, když se nejednalo o osobu neznalou, která by byla postavena do role statutárního orgánu upadnuvší společnosti poprvé. Sám obžalovaný sebe prezentoval jako osobu historicky se zabývající odkupem společností, které nejsou v ekonomické kondici a jejich konsolidací, o čemž svědčí i skutečnost, že u obžalovaného je v obchodním rejstříku k datu 19.6.2018 vedeno angažmá v celkem 124 společnostech, z nichž převážná většina skončila v insolvenčním řízení. V minulosti byl pak krátce před spácháním projednávané trestné činnosti pravomocně odsouzen, a to, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29.7.2013 sp.zn. 39T 5/2008, který nabyl právní moci dne 30.7.2014 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.7.2014 sp.zn. 2To 8/2014. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným mnohonásobným trestným činem poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona a přečin poškozování věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let a 10 měsíců. Ač od tohoto jednání uplynula poměrně dlouhá doba a ve věci bylo požádáno o zahlazení tohoto odsouzení, tak k datu rozhodnutí k němu nedošlo. Odvolací soud navíc trestní minulost obžalovaného nepokládá za rozhodující, pouze jako dokreslující fakt, hovořící o osobě obžalovaného, a s tím související jeho znalost v obchodněprávních vztazích obecně.
28. Odvolací soud tak nedospěl k závěru, že by se jednalo o případ, kde by postačovalo uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů, než dle trestního zákoníku, a s tím souvisejících trestněprávních důsledků. I s poukázáním na fakt, že vystavené faktury na základě, kterých je odůvodňován převod předmětné částky znějí na částku 920 000 Kč, tedy bezmála přesně na zůstatek na bankovním účtu společnosti SXXXA, akciová společnost, a i škodu značně převyšující škodu nikoli malou, dokonce u samé hranice škody značné.
29. K otázce společenské škodlivosti jednání obžalovaného je pak obecně možno odkázat na stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012, publikované pod č. 26/2013 Sb. rozh. tr. Podle přijatých závěrů trestního kolegia Nejvyššího soudu zásadně platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. A v tomto případě bylo postaveno na jisto, že obžalovaný zcizením části majetku dlužníka částečně zmařil uspokojení svých věřitelů.
30. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty, a k takovému závěru v tomto případě nelze dospět.
31. V intencích námitek obhajoby, zejména však názoru Nejvyššího soudu pak odvolací soud přistoupil k přehodnocení hmotněprávního posouzení věci, když obžalovaný popsáním jednáním nenaplnil skutkovou podstatu přečinu porušení povinnosti v insolvenčním řízení dle § 225 tr. zákoníku, jelikož nebylo zjištěno závažnější vystupování vůči insolvenčnímu správci, kterým by byl výkon jeho funkce mařen nebo hrubě ztížen, čímž by ohrozil účel insolvenčního řízení.
32. Dále pak precizoval i popis skutku, když dle Nejvyššího soudu se běžně uznává, že mezi jednotlivými alternativami dle § 222 odst. 1 písm. a) – d) panuje vylučovací vztah. Nejvyšší soud konstatoval, že pokud bylo prokázáno, že obžalovaný zcizil z majetkové podstaty finanční částku, tak by mu již nemělo být kladeno k tíži i případné zastírací jednání v podobě fingované pohledávky u totožné finanční částky. Odvolací soud pak dále nahradil právní pojem „zcizil“ termínem „převedl“, když je obecně praktikováno a judikováno, že popis skutku nemá obsahovat právní

termíny. Konkretizoval pak i skutečnost, že došlo pouze k částečnému zmaření uspokojení jeho věřitelů tak, aby byly vyloučeny jakékoliv pochybnosti.

33. Shora popsaným jednáním tak obžalovaný jednoznačně naplnil znaky skutkové podstaty přečinu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když zcizil de facto jedinou disponibilní peněžní částku v mezidobí připisanou na účet společnosti SXXXXA, akciová společnost. Do nynějšího rozhodnutí dále promluvila i novela trestního zákoníku, dle které již škoda ve výši 920.000,- Kč neodpovídá škodě značné, ale toliko škodě větší, ve vztahu k přečinu poškození věřitele je pak zásadní posouzení škody, jako škody nikoli malé. Právní kvalifikace tak musela doznat změn ve shora nastíněném smyslu.
34. Pokud jde pak o uložený trest, tak odvolací soud musel vzít v úvahu jednak skutečnost, že již není ukládán trest úhrnný, dále novelu tr. zákoníku, v jejíž důsledku způsobená škoda dosahuje toliko škody nikoli malé, a v neposlední řadě i časový odstup od doby, kdy ke spáchání přečinu došlo. Odvolací soud přisvědčil obhajobě, že nebylo zjištěno, že by se od tohoto přečinu V. Z. dopustil trestné činnosti. Dále uvážil i argument obhajoby, že je na obžalovaného možno v jistém ohledu nahlížet jako na osobu bezúhonnou, s ohledem na potencionální zahlazení předchozího odsouzení, ač v době rozhodnutí k tomuto zatím nedošlo. K tomuto je ovšem nutné poznamenat, že v této věci byl odsouzen za skutkově obdobnou věc. V. Z. byl tak nyní ohrožen trestem odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti. Nicméně s ohledem i na 5letý odstup od skutku není na místě V. Z. postihovat nepodmíněným trestem, ani dlouhou zkušební dobou. Trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby a dvouletá podmínka tak dle názoru soudu postačí k naplnění účelu a smyslu trestu tak, aby obžalovaný nadále vedl řádný život. V tomto ohledu odvolací soud nepovažoval ani za účelné ukládat trest zákazu činnosti, od něhož tedy upustil, zejména když tento trest by s ohledem na zdroj obživy obžalovaného, v podobě podnikání, byl problematický.
35. Co se týká výroku o náhradě škody, tak je zřejmé, že v předchozích rozhodnutích došlo ke zřejmému excessu, když byla přiznána náhrada škody spol. SXXXXA, akciová společnost, když tato nebyla v roli poškozené. Už pouze z tohoto důvodu pak došlo k jeho odstranění. Nad rámec z doplnění dokazování vyplynulo, že i vyvedená částka ve výši 920.000,- Kč byla do majetkové podstaty navracena, což však s ohledem na to, že spol. SXXXXA, akciová společnost, ani nemělo být přiznáno postavení poškozeného, nemohlo na konečné znění výroku vliv, jako by tomu například bylo u trestného činu dle § 220 tr. zákoníku, jak nicméně uvedl i Nejvyšší soud. S ohledem na to, že pak nebylo možné přesně vyčíslit, jaká konkrétní výše škody byla způsobena jednotlivým věřitelům, nezbylo odvolacímu soudu než tyto odkázat na občanskoprávní řízení dle § 229 odst. 1 tr. řádu.
36. Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze shledal odvolání obžalovaného částečně důvodným, v uvedeném rozsahu mu vyhověl, přičemž po svém zásahu do napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. řádu mohl sám shledané nedostatky napravit, proto tak učinil a po částečném zrušení napadeného rozsudku a doplnění dokazování sám ve věci rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek **přípustný**. Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha, 7. ledna 2021

JUDr. Libor Vávra , v.r.
předseda senátu